

Συνταγή εορτασμών.

Γράφει ο Παναγιώτης Κωστόπουλος.



Όταν θέλουμε να εκτελέσουμε σωστά μια συνταγή, πρέπει να χρησιμοποιήσουμε συγκεκριμένα υλικά. Δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε μπισκότα, κρέμα, πιπέρι και τζατζίκι για να φτιάξουμε μια τούρτα, ούτε μακαρόνια, κιμά, φράουλες και σοκολάτα για να φτιάξουμε παστίσιο. Ίδια τακτική πρέπει να ακολουθήσουμε για να γιορτάσουμε σωστά και την επέτειο των 200 ετών από την ελληνική επανάσταση το 2021.

Τα απαραίτητα «υλικά» για να εορταστεί σωστά η επέτειος, δηλαδή όπως αρμόζει στο μέγεθος της αξίας της, είναι συγκεκριμένα και η «συνταγή» δεν επιδέχεται αφαιρέσεις. Ελευθερία, Επανάσταση, Πίστη, Πατρίδα. Αυτές είναι οι έννοιες που περικλείουν το νόημα της επετείου, γύρω απ' αυτές τις έννοιες και την ανάδειξή τους, πρέπει να στηθεί ο εορτασμός. Οι «υπαίτιοι» της Επανάστασης το φωνάζουν: «Για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία». «Ελευθερία ή θάνατος». «Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος».

Όταν είδαμε τα μέλη της επιτροπής εορτασμού και την επικεφαλής της, καταλάβαμε ότι έγινε κακή αρχή. Δεν εμπνέουν εμπιστοσύνη για να τιμήσουν την επέτειο και τα πρώτα δείγματα γραφής τους είναι αρνητικά. Τις προηγούμενες μέρες κατάφεραν να ξεσηκώσουν θύελλα αντι-

δράσεων, με αφορμή την καρικατούρα που παρουσίασαν ως σήμα της επετείου. Ένα σήμα, άχρωμο, άοσμο, άγευστο. Ένα σήμα κενό νοήματος, που δεν έχει χαρακτήρα ούτε ταυτότητα. Ένα σήμα που απευθύνεται σε ανέραστους ανθρώπους, γιατί την ελευθερία για να την αποκτήσεις, πρέπει πρώτα να την ποθήσεις!

Το σήμα της επιτροπής απέχει πολύ από τις προαναφερθείσες έννοιες. Γι' αυτό απουσιάζει η σημαία με τον σταυρό που τις περικλείει, γι' αυτό απουσιάζει οτιδήποτε παραπέμπει στην επανάσταση. Κατάφεραν να φτιάξουν ένα σήμα το οποίο δεν σημαίνει. Δεν φαίνεται ότι επιδέχεται διόρθωση, δεν πείθουν ότι μπορούν να το κάνουν.

Προβλέπεται ότι οι εορτασμοί θα αφορούν μόνο μια ελίτ και μάλιστα «πεφωτισμένη». Μια ελίτ, που φαίνεται ότι θα προσπαθήσει να αποδομήσει τα κεκτημένα, να γκρεμίσει τα έτοιμα και να χτίσει γκρεμό. Ο εορτάζων, δηλαδή ο λαός, μάλλον θα είναι αποκλεισμένος. Η γιορτή φαίνεται ότι δεν θα είναι ενωτική. Το είδαμε με το σήμα.

Για να υπάρχει έθνος, πρέπει να υπάρχει λαός. Για να γιορτάσει το έθνος, πρέπει να γιορτάσει ο λαός. Να τιμήσει τους προγόνους του και να περάσει τα μηνύματα της επανάστασης στους απογόνους του. Να ζήσουν ελεύθεροι και να μην φοβούνται να αγωνιστούν γι' αυτό. «Όσοι το χάλκεον χέρι βαρύ του φόβου αισθάνονται, ζυγόν δουλείας ας έχωσι. Θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία»!

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα “Δημοκρατία” στις 13/2/2020.

Πηγή : www.antibaro.gr/article